

Тақриз

ба автореферати диссертатсияи номзади Шохзода Гулнора Амридин дар мавзуи “Вижагиҳои луғавию маъноии забони ашъори Шамсиддин Шохин” барои дарёфти дараҷаи илмии номзади илми филология аз рӯи ихтисоси 6.2.1 – Забони тоҷикӣ

Маълум аст, ки забони тоҷикӣ яке аз забонҳои пурғановат ва қадимаи забонҳои эронӣ махсуб ёфта, дорои таркиби луғавии бою ғанӣ ва сохтори устувори дастурӣ мебошад. Забоншиносии тоҷик дар омӯхтани хусусиятҳои маъноиву сохтории таркиби луғавии забон то имрӯз ба дастовардҳои назаррасе ноил гардидааст. Дар ин ришта муҳаққиқони тоҷик дар заминаи маводи осори манзуму мансури адибони классики муосир як силсила асару мақолаҳо таълиф намуда, рисолаҳои номзадиву докторӣ дифоъ кардаанд.

Мавзуи диссертатсияе, ки айни ҳол мавриди назар қарор дорад, мубрам ва муҳим ҳисоб ёфта, он метавонад, барои дар оянда равшан гардидани нуқтаҳои то ҳол нокушодаи ин масъала, яъне лексикаи ашъори Шамсиддини Шохин мусоидат намояд.

Диссертатсия, чунон ки аз муҳтавои автореферати он бармеояд, аз муқаддима, се боб, ҳулоса ва феҳристи адабиёт иборат мебошад.

Дар муқаддимаи фишурдаи диссертатсия мубрамияти мавзӯ, дараҷаи омӯзиши мавзӯ, навгониҳои дар он вучуддошта, аҳамияти назариву амалӣ, усулҳои таҳқиқ ва монанди инҳоро зикр намуда ишора кардааст, ки рисолаи мазкур дар заминаи маводи ашъори дилангези яке аз шоирони шуҳратёри адабиёти классикии тоҷику форс Шамсиддини Шохин сурат гирифтааст.

Боби аввали диссертатсия “Вижагиҳои маъноии ашъори Шамсиддини Шохин унвон гирифта, аз се фасл иборат мебошад. Дар ин боб муҳаққиқ дар хусуси вижагиҳои маъноии ашъори шоир сухан ронда, дар он ҷойгоҳи вожаҳоро аз мансуб буданашон ба исм. феъл ва зарф таҳқиқ намуда, дар идомаи таҳқиқ ҷойгоҳи калимаҳои омиёнаро низ дар ашъори шоир дар таъҷаб ба осори олимони машҳур Носирҷон Маъсумӣ, Раззоқ Гафоров, Саидкул Сабзаев мавриди пажӯхиш қарор додааст. Махсусан таҳқиқи вожаи **барин** диққати ҳар хонандаро дар тасвири Шамсиддини Шохин ба худ ҷалб менамояд. Дар ҳамин боб муҳаққиқ баъзе вожаҳои иқтибосии ашъори шоирро аз қабилҳои **таёк, қалпоқ, ялоқ, қуттӣ, ҷиян, қайқмор** дар ашъори шоир пайдо намудааст, ки баромади этимологӣ онҳо аз забони туркӣ мебошанд.

Боиси тазаккур аст, ки унвонҷӯ Шохзода Гулнора Амридин дар натиҷаи заҳматҳои тӯлонӣ тавонистааст, дар осори шоир ҷойгоҳи воҳидҳои фразологиро низ муайян намояд: **чашм об додан, аз раҳи дида** ба дил даромадан, **ҷон кандан, аз шири модар ҳалолтар** ва ғайраҳо.

Боби дуюми диссертатсия “Гуруҳҳои луғавии ашъори Шамсиддин Шохин” унвон гирифта, аз се зер фасл иборат мебошад. Фасли аввали ин

боб мавқеи муродифоти луғавиро муайян намуда аз осори шоир воҳидҳои чуфтистеъмом ба мисли **гармию нармӣ, низою наҷанд, дуруду салом, сабру шикоб, адлу дод** ва ғайраҳо. Бояд қайд кард, ки дар ҳамин боб аз куллиёти шоир матародифҳое пайдо карда шудааст, ки онҳо аз ҳудуди чуфтҳо мегузаранд. **Чунончӣ дарду ғаму ранҷ, шоҳи замона, хусрави гетӣ, Хадери мулк.** Муҳаққиқ қайд менамояд, ки дар осори шоир мавқеи калимаҳои сермаъно омонимҳо, ки шакли тарҷумашудаи ин истилоҳ ҳамгуна мебошад, далелҳои зиёде оварда, онҳоро тасниф менамояд ва бар он ақида аст, ки ин гуна калимаҳоро бисермаъно гуфтан бехтар мебуд.

Унвонҷӯ дар фасли сеюм мавқеи калимаҳои зидмаъноро дар ашъори шоир хеле хуб ба риштаи таҳқиқ кашида, дар хусуси этималогияи истилоҳи антоним ва шаклҳои зидмаънову муқобилмаъно андешаҳои ҷолиб баён менамоянд.

Фасли сеюм аз он ҷиҳат ҷолиб аст, ки унсурҳои муқобилмаъно ба сурати чуфтҳои муродифӣ, ки дар сухани Шамсиддини Шохин хеле зиёд аст, дар он ҷойи ҷузъҳои муқобилмаъно иваз шудаанд.

Хусусияти дигари ашъори Шамсиддини Шохин дар он зоҳир мегардад, ки муқобилмаъноҳо дар сурати ибора баён гардидаанд. Ҳамин нуқтаро муҳаққиқ хеле зебо ишора кардааст: **субҳи сафед, шомии тор** ва ғайраҳо.

Дар боби мазкур феҳристи вожаҳои муқобилмаъно дар қолаби исм-сифат, сифат-феъл, зарф-сифат ба таври омехта аз ҷониби диссертант тасниф шудааст. Ў бар он ақидааст, ки вожаҳои муқобилмаъно барои ифодаи маъноҳои тасдиқию инкорӣ, маъноии ашё, амал ва аломат, фаъолияти инсон, ҳолати руҳӣ дар ашъори шоир мавриди қорбарӣ қарор гирифтаанд.

Ҳамаи вожаҳои зидмаъноии истифоданамудаи шоир аз ҷониби муҳаққиқ вобаста ба ҳиссаҳои нутқ низ гуруҳбандӣ гардидаанд ва ҳулосаи унвонҷӯ дар он зоҳир мегардад, ки аксарияти онҳо ба исм, сифат, феъл ва зарф мансуб мебошанд.

Боби сеюми диссертатсия “Саҳми Шамсиддин Шохин дар ғани гардидани захираи луғавии забони тоҷикӣ” номгузорӣ шуда, он аз ду фасл ва шаш зерфасл иборат аст.

Дар фасли аввали боби сеюм дар хусуси вожаҳои форсӣ-дарӣ ва тағйироти овоии онҳо дар замони Истиқлол бо овардани ақидаҳои олимони хориҷи кишвар унвонҷӯ таҳқиқи ҳудро идома дода, сипас унсурҳои луғавии дар забони форсӣ ва дарӣ истифоданамудаи шоирро бо далелҳо ба риштаи таҳқиқ мекашад.

Зергурӯҳи сеюми ҳамин фасл бошад, мавқеи маъноии калимаҳои арабиро дар забони форсӣ-дарӣ дар бар мегирад. Ба ақидаи Шохзода Гулнора Амриддин ин вожаҳо ё ба тобишҳои маъноии рӯ ба рӯ мегардад,

ё маънояшон тамоман дигар мегардонанд. Чунончӣ калимаҳои **тахрир, таъмир, меҳнат, дағдаға, муҳасил, муояна** ва ғайраҳо.

Дар идомаи ҳамин боб муҳаққиқ калимаҳои тоҷикӣ, форсӣ ва дарӣ ки муштарақмаъно мебошанд, хеле хуб таҳқиқ кардааст. Аз ҷониби унвонҷӯ бо овардани далелҳои зиёде исбот карда мешавад, ки Шохин ҳамчун шоири нозукбаён аз калимаҳои арабӣ хеле фаровон истифода бурдааст.

Ҷолиби тавачҷуҳ он аст, ки муҳаққиқ ҷойгоҳи забон ва суҳанро бо овардани фасли алоҳида дар ашъори шоир ба риштаи таҳқиқ кашида ин вожаҳоро аз нигоҳи пайдоиш, иртибот ба узви инсон маъноҳои маҷозӣ ва дигар хусусиятҳо дар осори ин адиби шуҳратёр тасниф намудааст.

Зерфасли сеюми боби зикршуда истилоҳоти забоншиносӣ дар осори Шамсиддин Шохин унвон дорад, ки басо мароқангез аст. Ӯ исбот менгамояд, ки истилоҳотҳои **мудғам, ҳарф, асмо, мусаммо, иборат, наҳв** ва ҷанде аз дигар истилоҳоти соҳаи забоншиносиро Шамсиддин Шохин хеле моҳирона дар осори худ истифода намудааст.

Зергурӯҳи чоруми овардашуда “Истилоҳоти мусикӣ дар ашъори шоир” ном дорад. Дар ҳамин зерфасл вожаҳои **соз, рубоб, рӯд, най, ной, чанг** ва ғайраҳо дар таъба ақидаҳои донишмандон вобаста ба ашъори шоир ҳамчун далел барои исбот оварда мешаванд.

Зерфаслҳо панҷум ва шашум баёнғари нақши воситаҳои тасвир дар таркибсозии ашъори шоир ва бозтоби ганҷинаи вожаҳои ашъори шоир дар “Фарҳанги забони тоҷикӣ” мебошад, ки аз заҳматҳои хеле зиёде унвонҷӯ дарак медиҳад. Масалан, овардани вожаи **бахт** дар шаш маъно истифодаи вожаҳои ифодакунандаи тавсифҳо инчунин матлаби шоирро аз нигоҳи маҷозӣ муайян намуда на ба ҳар толибилм муяссар мегардад.

Сипас, мо шохиди он мегардем, ки муҳаққиқ вожаҳои истифоданамудаи Шамсиддин Шохинро, ки дар “Фарҳанги забони тоҷикӣ” ҷойгоҳи махсус дорад, ба тариқи омор таҳқиқ намуда, нуқсонҳои ин фарҳангро низ дар бобати вожаҳои осори шоир ошкор намудааст.

Дар автореферати диссертатсия баробари дастовардҳои зиёд баъзе камбудии ҷузъӣ низ мушоҳида мешаванд, ки ислоҳи ояндаи онҳо ба фоидаи кор хоҳад буд:

1. Мутаассифона, дар автореферати диссертатсия овардани нақша, диаграмма ва гистаграммаҳо ба мушоҳида намерасад;

2. Дар автореферати диссертатсия пайдарҳамии зерфаслҳо риоя нагардидааст (нигаред ба боби якум ва сеюм);

3. Хуб мебуд агар дар диссертатсия боби алоҳида доир ба ҷойгоҳи калимаҳои омиёна вобаста бо осори шоир ҷудо мегардид.

4. Дар автореферати диссертатсия баъзе ғалатҳои имлоӣ ва китобат дида мешаванд: с.26, с.29, с.30, с.31, с.32, с.

Чунин эродҳо хусусияти ҷузъӣ дошта, қимати илмӣ диссертатсияро паст карда наметавонанд ва метавонем онро ҳамчун кори илмӣ баанҷомрасида эътироф намоем.

Мақолаҳои дар маҷаллаҳои тақризшавандаи ҚОА-и назди Президенти ҚТ ва маҷмуаҳои дигари илмӣ нашрнамудаи унвонҷӯ, ки 9 ададро ташкил менамояд, мухтавои диссертатсияро пурра инъикос намуда, 6-тои он дар маҷаллаҳои илмӣ тақризшавандаи ҚОА-и ҚТ ба таъб расидааст.

Диссертатсияи Шохзода Гулнора Амриддин бо ихтисоси илмӣ интихобнамудаи муаллиф мувофиқат менамояд. Мавзӯи диссертатсия ва мазмуну мухтавои он ба доираи мавзӯ ва масъалаҳои таҳқиқӣ, ки дар шиносномаи ихтисоси илмӣ 6.2.1 – Забони тоҷикӣ таъйин шудаанд, комилан мувофиқат мекунад.

Ҳамин тавр, диссертатсияи Шохзода Гулнора Амриддин дар мавзӯи “Вижагиҳои луғавию маъноии забони ашъори Шамсиддин Шохин” ба талаботи бандҳои 31-35-уми Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30-юми июни соли 2021-ум, таҳти №267-ум тасдиқ шудааст, ҷавобгӯ буда, муаллифи он сазовори дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илми филология аз рӯи ихтисоси 6.2.1 – Забони тоҷикӣ мебошад.

Доктори илмҳои филологӣ, профессор, мудири кафедраи забонҳои
Донишкадаи тарбияи ҷисмонии Тоҷикистон
ба номи С. Раҳимов Шафоатов Азал Нусратович

“Тасдиқ мекунам”

✓ Сардори раёсати кадрҳо, коргузорӣ ва ҳуқуқи Донишкадаи тарбияи ҷисмонии Тоҷикистон ба номи С. Раҳимов
Исоев Сангинмурод Бобомуродович

Суроға: ш. Душанбе, маҳаллаи Луҷаб-53, 734053. тел. 224-73-77;
факс 224 56 87. E-mail: mehrpaivand@inbox.tj.

“16” соли 2026

